

טוראי קלאודיו ישראל

פרייזקס

1980-1961

נח"ל

נפל ביום י"א בניסן תש"ס (28.03.1980)

בן 19 בנופלו

מקום מנוחתו בית העלמין הצבאי ראשון לציון

ילדותו

בן מרים וחוליו, נולד ביום ט"ז באדר תשכ"א (4.3.1961) בבואנוס-איירס.
בביתו קיבל חינוך ציוני. הוא למד בבית-הספר היסודי "ביאליק" וב"אורט"
בבואנוס-איירס. השתייך לתנועת הנוער הציוני "דרור".

ילדותו

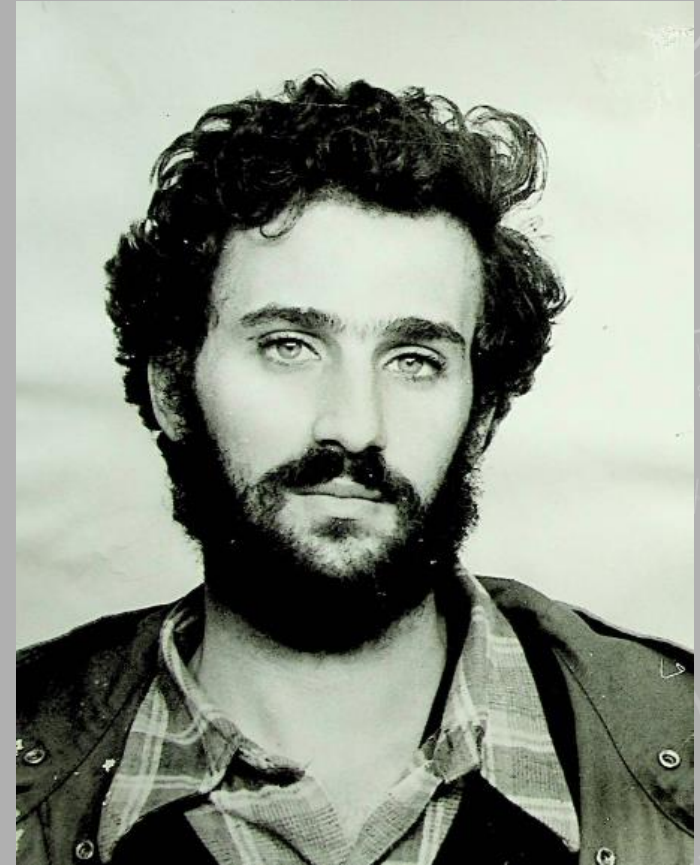

בשנת 1978, בהיותו בן 17, עלה עם משפחתו ארצה, ההורים השתקעו בראשון-לציון וקלאודיו עבר להמשך לימודיו בפנימייה בכפר סילבר שליך אשקלון.

אחרי שסיים את לימודיו בפנימייה הגיע כמתנדב לקיבוץ גבולות בנגב, יחד עם קבוצת חברים, אף הם עולים מדרום אמריקה. בגבולות הצטרף לגרעין נח"ל. לפי עדות חבריו היה בחור ישר מאוד, טוב-לב, רגיש והשרה אווירה של שמחה סביבו. הוא למד לנגן בחליל והצטיין בנגינתו.

שירותו הצבאי

בינואר 1980 התגייס לצה"ל, לגרעין שקיבוץ-האם שלו היה גבולות. הוא התחיל בסדרת אימונים כרובאי.

נפילתו

ביום י"א בניסן תש"ס (28.3.1980), בהפסקת מנוחה, היה בדרכו משטח האימונים לאוהל. בדרך התמוטט ואיבד את הכרתו. כל הניסיונות להחיותו עלו בתוהו והוא מת מדום-לב. בן 19 היה במותו.

הנצחתו

מפקד יחידתו כתב עליו להוריו: "קלאודיו ביצע ביחידתנו אימון טירון. מן היחידה עתיד היה לעבור להמשך הכשרתו החקלאית בנח"ל, או לתעסוקה בבטחון שוטף - שירות המסמל יותר מכל את יישוב הארץ וההגשמה מחד, ואת השמירה על בטחון המדינה ותושביה, מאידך. קלאודיו היה חביב ואהוד על חבריו ומפקדיו כאחד".

הנצחתו

קלאודיו מונצח באתר של חללים יוצאי דרום אמריקה:

Izkor Soldados Latinos

וכן באתר גלעד לזכרם ראשל"צ וגלעד לחללי הנח"ל.

הקדשות לזכרו

**Sergio
Goldfeld**

להגיב

יולי 8, 2009 ב- 7:38 pm

Eramos companieros en la ORT. Claudio era tal como lo describen aqui, era una persona muy especial y muy querida.

La noticia de su partida fue algo incomprensible para nosotros. Claudio: nosotros te recordamos con la sonrisa y la bondad que eran tan características tuyas. Iehi Zijro Baruch

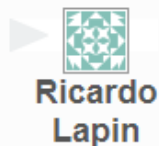
להגיב

אפריל 10, 2008 ב- 8:15 pm

Amigo claudio, a tantos años de tu partida, siguen en mi memoria el calor, los gritos, el olor de el aceite de las armas, los uniformes sucios de sudor, la impotencia de verte inerte.

La angustia para un grupo de jovenes , la sorpresa por lo incomprensible, iehi zijra baruj, javer
bernardo blau (archie)

להגיב

ינואר 16, 2012 ב- 12:53 pm

Hola Tano, otro ejercicio de la memoria, esta vez en formato moderno, del internet. Espero sea tan duradero como las piedras sobre el marmol frio. Como no sea es bueno tener un confidente y partner de charla irrevocable a lo largo de las decadas desde que nos conocimos, desde que llegamos a Israel juntos 34 años atras.Es un referente verte en esa foto de eterna juventud y uno a veces mas gordo, otras mas canoso e irrevertiblemente mas pelado...esos ciclos organicos de los que estas absuelto.Ya hasta el ejercito ha decidido prescindir de mis servicios, pero ha tomado en mi lugar a mi hijo, el mayor.Hemos sido hijos de una epoca, supervivientes del fin de las ideologias de los años 70, de los golpes militares, de la Junta Militar, y el paso a otros nuevos tiempos. No llegaste a ver caer el muro de Berlin, pero quizas no hayas perdido gran cosa.Es extraño tener un amigo absoluto, eterno en sus 19 años, pero quizas seas mudo testigo de todo desde tu entorno y dimension.Dice un adagio romano "Navigare e necessere, vivere non necessere". Quizas de navegar es de lo que se trata, y de grabar en la piedra de las memorias la Iliada o la Odisea personal de cada uno. Por aquellas trayectorias de juventud levanto mi copa hermano. Ya vendran tiempos de universalizar nuestras aventuras comunes

הקדשות לזכרו

שלום טאנו, עוד תרגיל זיכרון, הפעם בפורמט מודרני, מהאינטרנט. אני מקווה שהוא עמיד כמו אבנים על שיש קר. כיוון שלא, טוב שיש לך איש סוד ושותף לשיחה ללא תקנה לאורך עשרות השנים מאז הכרנו, מאז שהגענו לישראל יחד לפני 34 שנים. זאת אסמכתא לראות אותך בתמונה ההיא של נעורים נצחיים ומדי פעם שמן יותר, בפעמים אחרות יותר מאפיר וקירח באופן בלתי הפיך... אותם מחזורים אורגניים שמהם אתה משוחרר. אפילו הצבא החליט לוותר על שירותיי, אבל לקח את במקומי את בני, הבכור. היינו ילדים של תקופה, ניצולי סוף האידיאולוגיות של שנות ה-70, ההפיכות הצבאיות, החונטה הצבאית והמעבר לזמנים חדשים אחרים. לא הספקת לראות את חומת ברלין נופלת, אבל אולי לא איבדת הרבה. מוזר שיש לך חבר שנותר בן 19 שנה לנצח, אבל אולי תהיה עד אילם "השייט הוא לכל מהסביבה ומהמימד שלך. ישנו פתגם רומי: הכרחי, החיים אינם הכרחיים". אולי מדובר בשייט, וחריטה על אבן הזיכרונות את האיליאדה או האודיסאה האישית של כל אחד. נעורים, אני מרים את כוסי אחי. יבואו זמנים בשביל אותם מסלול שהרפתקאות המשותפות שלנו יהיו אוניברסליות.

הקדשות לזכרו

טאנו חבר, זמן חולף והכאב לא. געגוע ענק, והיום יותר קרוב אל מחוזות
העבר.

ריקדו לפין
20 יולי 2021

תמיד בליבינו
אין סוף לגעגועים

Familia de Freidkes

לא שוכחים תמיד איתנו כחול עיניים

13 אפריל 2021

